

האורגים הטיפשיים

פושטו אפגניסטן

היה פעם אורג שחיפש עבודה ואיכר אחד קיבל אותו לעבודה כרועה צאן. האיכר ידע שהאורג אינו חכם במיוחד ולכן נתן לו הוראות מדויקות ובסוף אמר "אם תראה זאב מתקרב לצאן תיקח אבן כזו (והוא הרים אבן גדולה) וזרוק אותה עליו. הזאב ייבהל ויברח. הרועה אמר שהבין זאת ויצא עם הצאן למרעה, שם הם רעו כל היום.

בשעות אחר הצהריים הופיע זאב והאורג רץ מהר הביתה כדי להביא אבנים כאלה כפי שהראה לו האיכר. כשחזר, כל הצאן היה כבר טרוף והאיכר, כשראה זאת, נתן לו מכות נמרצות.

"האם לא היו מספיק אבנים במדרון והיית צריך לרוץ הביתה כדי להביא אותן?" זעק "אינך שווא כרועה. היום תישאר בבית ותדאג לאמא שלי החולה, ואולי תוכל לגרש את

הזבובים מפניה, אם אינך יודע לגרש חיות טרף."

למחרת האורג נשאר בבית כדי לשמור על אמא החולה של האיכר. היא שכבה על המיטה ובאו אליה זבובים בלהקות שלמות. האורג חיפש דבר מה כדי לגרש אותם וכשראה אבן מונחת על הארץ החליט שזו תתאים בדיוק, כי האיכר אמר לו לגרש בה את היצורים, וחשב כמה חכם יהיה לבצע את הוראות האיכר.

לכן הוא לקח את האבן הקרובה ביותר וזרק אותה על הזבובים, אך באותו זמן הרג גם את האישה המסכנה. הוא פחד מאוד מזעמו של האיכר, ברח משם ולא ראו אותו יותר בסביבה.

הוא הלך כל היום וכל הלילה עד שהגיע לעיירה שם חיו ביחד אורגים רבים. "ברוך הבא" אמרו לו "אוכל, שתה ולון כאן ומחר ששה מאתנו הולכים לחפש צמר חדש לאריגה. נשמח אם תצטרף אלינו." "ברצון רב" אמר האורג.

עבה והתחיל לתת לכל אחד מכה על הישבן.
"אחד! שניים! שלשה!.." וכך הלאה עד שהגיע
לשבעה.

כשהאורגים שמעו שהם שבעה הודו לו מאוד.
הם החליטו שהוא קוסם גדול שיכול לעשות
שבעה משישה.

למחרת שבעת האורגים יצאו לעיירה סמוכה
כדי לקנות את מה שדרוש היה להם. בדרך
היו צריכים לעבור בעמק צר, שלאחרונה היה
מלא מים, אך באותו היום היה יבש לגמרי.
אבל האורגים היו רגילים לשחות לרוחב
העמק ולכן פשטו את בגדיהם, שמו אותם על
ראשיהם ועברו בחול ובחצץ היבשים שבעמק.
הם הגיעו לצד שני עם שריטות על ברכיים
וידיים אבל כשרק עברו רצו לבדוק האם
כולם הגיעו בשלום. אחד מהם התחיל לספור,
אבל ספר רק שישה, כי לא ספר את עצמו,
ואז קרא שאחד מהם חסר! כך התחילו לספור
כל אחד בתורו, וכל אחד עשה אותה
השגיאה. הם היו בטוחים שאחד מהם טבע!
הם רצו הלוך ושוב וחיפשו את החסר,
מודאגים מאוד שנאבד. עבר שם איכר אחד
וכשראה אותם שאל מה קרה. "רע מאוד!"
אמרו "שבעה מאתנו ניסו לעבור את העמק
ואחד כנראה טבע בדרך, כי נשארנו רק
שישה."

האיכר הביט עליהם רגע ואחר כך לקח מקל